

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/2093-2/2015	
Érkezett: 2015. SZEPT. 04.	
Példány: 3	Kezeli/iroda:
Melléklet: 	

Ügyszám: IV/2093-1/2015.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott   – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény **26. § (1) bekezdése és 27. §** alapján az alábbi kiegészített

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény **26. § (1) bekezdése** alapján állapítsa meg a bírósági eljárásban alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenességét, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény **27. §** alapján vizsgálja felül és állapítsa meg a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

Az ítélet a mozgáskorlátozott parkolási igazolványomat figyelmen kívül hagyta és ez sérti az Alaptörvény 15. cikk (5) bekezdésnek a fogyatékosok védelméről szóló rendelkezését, a 15. cikk (4) bekezdésébe foglalt esélyegyenlőségi szabályt és a diszkrimináció tilalmát kimondó 15. cikk (2) bekezdését.

Ezen alaptörvényi rendelkezések a fogyatékkal élők előnyben részesítését egyértelműen előírják, rendelkeznek az esélyegyenlőtlenség kiküszöböléséről. Jelen esetben az a tény, hogy a bíróság ítélet a mozgáskorlátozott parkolási igazolványomat figyelmen kívül hagyta, ezáltal az előnyben részesítés, valamint az esélyegyenlőtlenség kiküszöbölése nem történt meg.

A bírósági ítélet diszkriminációt alkalmaz a mozgáskorlátozott parkolási igazolványom kihelyezésének elmaradása miatt, bár ez az igazolvány kizárólag a személyemhez kötött – a saját fogyatékoságomhoz kapcsolódik, ezáltal személyre szóló jogosultságom van a díjmentes parkolásra, de ezt a jogosultságomat mégsem érvényesíthettem.

A 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítélet álláspontom szerint sérti továbbá a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: fogyatékosok jogairól szóló törvény) 2-3.§-ait, az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: esélyegyenlőségi törvény) 4. § b) pontját, 7. § (1)-(3) bekezdéseit.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Kérem megsemmisíteni a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítéletét, amely 2015. április 30-án érkezett a Pécsi Járásbíróságra és ezt követően postázták ki számomra május 13-án.

2. Az Alaptörvény 15. cikk (5) bekezdése védelmezi a fogyatékosokat: „Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket”.

Az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdés biztosítja az esélyegyenlőséget: „Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti”.

Az Alaptörvény 15. cikk (2) bekezdése tiltja a diszkriminációt: „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja”.

3. A tulajdonomat képező, üzemeltetésemben lévő, az adott időpontban a szállításomat végző személygépkocsi parkolása miatt fizetési felszólítást kaptam a pécsi [REDACTED]tól.

Korábban is történt már ilyen esemény, amikor még a [REDACTED] volt a parkolási vállalkozó, ekkor a mozgáskorlátozott parkolási igazolványom bemutatását követően a parkolási díjat eltörölték.

A pécsi parkolásra vonatkozó szabályozás 2009. január 1-től lehetőséget adott arra, hogy a pótdíj törléséhez mindenki az igénybevételre jogosító bérletét, engedélyét utólag bemutathassa. Később a Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata közgyűlésének 49/2011. (X.31) önkormányzati rendeletének 13. § (7) bekezdésének szövegezése úgy módosult, hogy a pótdíj törléséhez már nem lehetett bemutatni a mozgáskorlátozott igazolványt.

Hiába szerettem volna bemutatni a [REDACTED]nél a parkolási igazolványomat, azt a felvilágosítást kaptam, hogy a mozgáskorlátozott igazolvány utólagos bemutatását nem tudják elfogadni.

A [REDACTED] fizetési meghagyása után az ügy perré alakult, a Pécsi Járásbíróság a 2015. január 20-i keltezésű 14.P.22.324/2014/4. számú ítéletét a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítélete helybenhagyta.

4. A Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítélete álláspontom szerint ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel.

Részletes Indokolás:

A Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata közgyűlésének 49/2011. (X.31) önkormányzati rendelete 13. § (1) bekezdés szerint a behajtási, behajtási-várakozási, valamint parkolási jogosultságot az üzemeltető által kibocsátott bizonylattal, megváltott jeggyel, egyéb parkolásra jogosító igazolvánnyal, mobiltelefon használata esetén a díjfizetést igazoló elektronikus visszaigazolással kell igazolni.

A 49/2011. (X.31) önkormányzati rendelet 13. § (7) bekezdése lehetővé teszi, hogy a várakozási és pótdíj törlése érdekében 8 napon belül be lehessen mutatni az üzemeltető által kiállított rendszámmal ellátott eredeti behajtási vagy parkolási engedélyt, eredeti parkolójegyet, egyéb parkolásra jogosító eredeti érvényes igazolványt – amennyiben a pótdíjazás során készült képeken a sorszáma egyértelműen beazonosítható.

Tehát a rendelet szerint kizárólag csak abban az esetben fogadható el a mozgáskorlátozottak parkolási igazolványa, ha a pótdíjazás során készült képeken az igazolvány sorszáma egyértelműen beazonosítható.

Abban az esetben, ha a mozgáskorlátozott igazolvány nem volt kihelyezve, vagy a sorszáma nem volt azonosítható, akkor a mozgáskorlátozott igazolvány utólagos bemutatását a 49/2011. (X.31) önkormányzati rendelet nem teszi lehetővé.

A szabályozás ezáltal hátrányosabb a bizonyos mozgáskorlátozottakra, ami a fogyatékoság szerinti különbségtétel Alaptörvényben és a esélyegyenlőségi törvényben meghatározott tilalmába ütközik. Abban az esetben valósulna meg a fogyatékkal élő személyek esélyegyenlősége, ha lehetőség lenne meghatározott időn belül a mozgáskorlátozott igazolvány bemutatására és ezáltal a parkolási pótdíj elengedésére. A pótdíjfizetés alóli utólagos mentesítés lehetőségének kizárása sérti az esélyegyenlőségi törvény 7. § (3) bekezdésében foglaltakat.

Az Alaptörvény hangsúlyt helyez a fogyatékoság szerinti különbségtétel tilalmának érvényesülésére. Az Alaptörvény 15. cikk (2) bekezdése a védett tulajdonságok körében a fogyatékoságot is megemlíti, illetve a 15. § (5) bekezdése a családok, gyermekek, nők, és idősek védelmén túl a fogyatékkal élők védelme tekintetében is előírja a külön intézkedések szükségességét. Ezen alaptörvényi rendelkezések a fogyatékkal élők előnyben részesítését egyértelműen előírják, rendelkeznek az esélyegyenlőtlenség kiküszöböléséről.

Az esélyegyenlőségi törvény 4. § b) pontja értelmében az egyenlő bánásmód követelményét a helyi és nemzeti önkormányzatok jogviszonyaik létesítése során, jogviszonyaikban, eljárásaik és intézkedéseik során kötelesek megtartani.

A törvény 7. § (2) bekezdése kimondja, hogy ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az olyan magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás vagy gyakorlat (a továbbiakban együtt: rendelkezés) nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét,

a) amely a hátrányt szenvedő fél alapvető jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében, elkerülhetetlen esetben korlátozza, feltéve, hogy a korlátozás a cél elérésére alkalmas és azzal arányos, b) amelynek az a) pont hatálya alá nem tartozó esetekben tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka van.

Az esélyegyenlőségi törvény 7. § (3) bekezdése szerint a 7. § (2) bekezdés nem alkalmazható a 8. § b)-e) pontja szerinti tulajdonságon alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés, valamint jogellenes elkülönítés esetében. A 8. § b)-e) pontja értelmében közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt faji hovatartozása, bőrszíne, nemzetisége, nemzetiséghez való tartozása, miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne. A fogyatékoság szerinti megkülönböztetést az esélyegyenlőségi törvény 8. § g) pontja tartalmazza.

Az Alaptörvény az esélyegyenlőségi törvény és a fogyatékosági törvény előírásaiból is az következik, hogy a mozgáskorlátozott személyeket esélyük növelése érdekében előnyben kell részesíteni. A pozitív diszkrimináció eszköze a mozgáskorlátozott személy díjmentes parkolásának lehetősége, amely a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 41. § (3) bekezdésén és 51/A. §-án alapul.

A diszkrimináció tilalom érvényesülésének egyik követelménye, hogy a jognak mindenkit egyenlőként (egyenlő méltóságú személyként) kell kezelnie, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körütekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. E követelményt szem előtt tartva alappal merülhet fel, hogy nincs - az esélyegyenlőségi törvény 7. § (2) bekezdésében foglalt - ésszerű indoka annak a Kgy. rend.-beli szabályozásnak, hogy míg parkolójegy esetén a várakozási díj és a pótdíj alóli mentesítéssel járó utólagos bemutatásnak helye van (mintegy kedvezmény-szabály), addig a mozgáskorlátozott igazolvány nem megfelelő elhelyezése esetén ilyen lehetőség nincs. A mozgáskorlátozottak vonatkozásában a kedvezmény-szabály hiánya az Alaptörvényben és a fenti törvényekben meghatározott előnyben részesítés ellen hat.

Bár a mozgáskorlátozottak parkolási igazolványa nem adható át jogosulatlan személynek, mégis előfordulhat, hogy valamely hozzátartozó, vagy ismerős igazolványát használják indokolatlanul a várakozási díj megfizetése alóli mentesség érdekében a magánszemélyek, hiszen az nem a gépjármű rendszámához, hanem a mozgáskorlátozott személyhez kötődik.

Viszont az a tény, hogy a jelenlegi szabályozás alapján esetlegesen olyan személyek is használhatnak várakozási díj megfizetése alól mentességet biztosító igazolványt, akik arra nem lennének jogosultak, semmiképp nem hozhatja hátrányosabb helyzetbe az arra ténylegesen jogosultat és azt rendszeresen használó, jóhiszemű mozgáskorlátozott személyeket.

A ténylegesen jogosult mozgáskorlátozott személyt ugyanis nem foszthatja meg a közszolgáltató a tisztességes eljáráshoz való jogától, ügye méltányos elbírálásától, amennyiben a nem megfelelő kihelyezés, vagy esetlegesen a kihelyezés figyelmetlenség miatt való elmulasztása miatt az igazolvány nem vehető figyelembe a várakozási díjfizetés alóli mentesség körében.

Az, hogy a vonatkozó szabályozás nem tartalmaz kifejezetten bizonyos rendelkezéseket – jelen esetben az igazolvány utólagos bemutatásának lehetőségét, de ez nem jelentheti azt, hogy arra nem adna lehetőséget, ugyanis kifejezetten nem tiltja azt. A Ptk. szerinti jóhiszeműség és tisztességes eljárás követelménye szerinti együttműködési kötelezettségből, a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéből következő általános jellegű követelmények ugyanis vonatkoznak a parkolási társaságok eljárására.

Ezen jogelvek alapján pedig a parkolási társaságoknak biztosítaniuk kell az igazolvány utólagos bemutatásának lehetőségét. Vagyis a szabályozásban lévő kifejezett szereplés hiánya ellenére sem zárkozhata el attól, mivel az eljárásukat szabályozó speciális jogszabály, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, a vonatkozó helyi önkormányzati rendelet sem szabályozza ugyan az igazolvány utólagos bemutatásának kérdését, de arra vonatkozó tilalmat sem tartalmaz.

Az a rendelkezés, amely a mozgáskorlátozott igazolvány utólagos bemutatásának lehetőségét kifejezetten kizárja, sérti a tisztességes eljárás követelményét.

A tisztességes eljáráshoz való joggal és a jogbiztonság követelményével összefüggő visszásságot okoz az is, hogy indokolatlanul túlzó és aránytalanul magas pótdíj megállapítását írja elő a mozgáskorlátozott parkolási igazolvánnyal rendelkező személyekre akkor, amikor a nem megfelelő kihelyezés, vagy esetlegesen a kihelyezés figyelmetlenség miatt való elmulasztása miatt az igazolvány nem vehető figyelembe a várakozási díjfizetés alóli mentesség körében. Ekkor és ennek következtében a mozgáskorlátozott személyek ugyanolyan összegű pótdíjat kötelesek fizetni, mint azok, akik szándékosan szabálytalanul, parkolási díj fizetése nélkül várakoznak a fizetőparkolóban.

A mozgáskorlátozott személyeket ebben az esetben indokolatlanul túlzó és aránytalanul magas pótdíj fizetésére kötelezik, hiszen személyre szóló jogosultságuk van a díjmentes parkolásra, de ezt a jogosultságukat mégsem érvényesíthetik.

5. Nyilatkozom arról, hogy a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, mert a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítélete ellen fellebbezési lehetőség nincs számomra biztosítva.

6. Nyilatkozom arról, hogy az alkotmányjogi panasz illetve a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

7. Nyilatkozom arról, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve nem kezdeményeztem perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben.

Kelt: Pécs, 2015. augusztus 29.

